

Lavastusmäng eesti keele ja kultuuri toetamiseks rühmas.

Tallinna Raadiku lasteaed, õpetaja Svetlana Sindjakova

Täna sooviksin jagada teiega oma kogemust, kuidas 3 aasta jooksul toetasin Tallinna Raadiku lasteaia Rukkilille rühmas eesti keele õpet ja tutvustasin lastele eesti lastekirjandust.

Kõik sai alguse Tallinna ülikooli tasemekoolitusest, kus lasteaia eesti keele kui teise keele õpetajatele tutvustati draamamänge, mille abil oli võimalik äratada lastes huvi eesti keele vastu ning teha õppetegevused huvitavateks ja kaasahaaravateks .

Esimesed koosmängud algasid siis, kui lapsed said kolmeaastasteks. Kasutasin sõrme- ja kummiteatrit (need on kummidel rippuvad nukud). Lapsed vaatasid suure huviga nukkude „etteasteid“ ning varsti hakkasid ka ise minu sõnu ja fraase järele kordama.

Aasta lõpuks suutsid lapsed esitada vanematele väikeseid kummiteatri lavastusmänge. Sellel perioodil oli minu töö eesmärgiks eesti keele õpetaja toetamine, kuid aja jooksul muutusin iseseisvamaks.

Kui laps said 5-aastaseks, kirjutasin aasta tegevuskava, mille keskmes oli Aino Perviku muinasjutt „Kunksmoor“. Kunksmoorist sai lastele Eesti looduse ja kultuuri sümbol. Hommikuringis me kordasime temaga sõnu ja fraase eesti keeles, vaatasime eesti autorite raamatuid. Lapsed ja Kunksmoor külastasid Eesti lastekirjanduse keskust. Keskuse töötajad näitasid lastele raamatukogu, rääkisid eesti kirjanikest, näitasid nende raamatuid.

Kuid eriliseks sündmuseks kujunes meie rühma elus lavastusmäng „Seene-Miku päästmine“ . Selle muinasjutu mõtlesid välja lapsed ise projekti „Pudeli seiklused“ raames. Selle projekti käigus selgitati lastele prügi sorteerimise vajalikkust.

Lavastusmängu õppimisel kasutasin erinevaid huvitavaid võtteid teksti meeldejätmiseks, millega tahaksin teid täna ka lähemalt tutvustada.

1. Muinasjutu sõnade õppimiseks kasutasime traditsioonilist kordamist, kuid meie tegime seda skeemide abil, mis näitlikustasid õpitavat teksti.
2. Sel ajal sain uue nutitelefoni omanikuks ning otsustasin kasutada sellega kaasa antud võimalusi.
3. Video funktsioon võimaldas filmida lavastusmängu episoode, vaadata neid koos lastega, analüüsida nähtut.
4. Kasutasin diktofoni funktsiooni. Lapsed salvestasid heameelega oma tegelaskuju teksti, aga pärast kuulasid saadud salvestust. Lapsed kordasid seda võtet mitmeid kordi ja nii jätsid sõnad meelde. Kuna salvestamisest võtsid osa kogu rühma lapsed ning tavaliselt toimus see õusoleku ajal, siis peaaegu kõik lapsed teadsid lavastusmängu kõiki rolle.

5. Kui kogu tekst oli salvestatud minu telefoni, otsustasin selle ära kaustada. Lapsed joonistasid igale episoodile pildi, ma pildistasin need ja panin Power Pointi. Need pildid ma helindasin laste poolt salvestatud lavastusmängu tekstidega. Nii saime me laste poolt joonistatud ja helindatud diafilmi. Lapsed vaatasid seda diafilmi mitmeid kordi ja õppisid lavastusmängu teksti.

Selle lavastusmänguga me esinesime Tallinna Kanutiaia Noortemajas teatريفestivalil.

Kooli ettevalmistusrühmaks olid lapsed valmis ära õppima ja esitama pikema ja keerulisema lavastusmängu. Meie eesti keele õpetaja Riina Salak soovitas selleks August Jakobsoni muinasjuttu „Hiir, vähk ja sitikas”. Lavastamine kujunes meeskonnatöök, millest võtsid osa rühma-, eesti keele ja muusikaõpetaja. Lapsed said väga lühikese ajaga selgeks keerulise teksti, õppisid laval liikuma, tantsima ja laulma. Esines kogu rühm. Tähelepanuväärne on see, et igal esinemisel oli erinev näitlejate koosseis, sest lapsed õppisid õhinaga ära mitu rolli ning neil oli võimalus ennast erinevas rollis proovile panna.

Meie rühma tipp hetkeks oli esinemine Mahtra gümnaasiumi Eesti muinasjuttude festivalil, mis pälvis publiku väga sooja vastuvõtu.